

מ"ת 50505/04/17 - מדינת ישראל נגד נדאל מנאצרה (עציר), מטעם הסנגוריה הציבורית

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 50505-04-17 מדינת ישראל נ' מנאצרה (עציר)
תיק חיצוני: 175688/2017

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוה"ד דזירה ברבארה
נגד	נדאל מנאצרה (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד מחמד עומרי
המשיב	מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

1. בפני בקשה לעצור עד לתום ההליכים נאשם בכניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 והפרעת שוטר במלוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. בכתב האישום נטען כי ביום 24.4.2017 בשעה 12:00 או בסמוך לכך שהה המשיב, שהוא תושב האזור, בסמוך לרחוב הבשן ביוקנעם עילית שבמדינת ישראל ללא היתר כניסה או שהייה בה כדין. נטען כי כאשר נתבקש להזדהות, אמר לשוטרים כי שמו עובדיה אלגבריה וכי הוא תושב אום אל פחם, בכוונה להכשיל את השוטרים במילוי תפקידם כחוק. בהמשך, התברר כי המשיב שהה שלא כדין בישראל במשך כ-20 יום עובר למועד תפיסתו.
3. הסנגור הנכבד הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.
4. בבקשה בכתב, שאינה מאד קריאה, נטען כי בשנת 2016 נתפס המשיב שוהה בישראל שלא כדין, כי תלוי ועומד נגדו צו מעצר של תחנת מודיעין.
5. בדיון ביום 30.4.2017 טען ב"כ המבקשת כי "למשיב הרשעה מלפני שנה בשל שהיה לא חוקית, יש כנגדו [מאסר] על תנאי" (פרוטוקול 30.4.2017 ע' 1 ש' 20 - ע' 2 ש' 1). למרות שהדבר אינו מעודכן בגיליון הרישום הפלילי של המשיב, מסתבר כי המשיב הועמד לדין בבית משפט השלום ברמלה והורשע כנטען (ראו בתיק החקירה בעניינו פסק דין בת"פ (רמ') 17144-03-16 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' מוסא** (21.3.2016), במסגרתו המשיב היה הנאשם (2). באותו פסק דין הורשע המשיב על-פי הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין, והושתו עליו 21 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, וכן שני חודשי מאסר על תנאי במשך שנתיים משחרורו, תנאי לפיו לא יבצע עבירות לפי

חוק הכניסה לישראל. מאסר זה שעל-תנאי, עלול להיות בר הפעלה בתיק זה. לטענת המבקשת, כניסתו של המשיב לישראל שוב מצביעה על כך שאין לו מורא מפני החוק. נטען, כי המשיב הוכיח כי ניסה להערים על רשויות המדינה וניסה להימלט מהמאסר המותנה המרחף מעל ראשו, ועל כן לא ניתן ליתן בו אמון. ב"כ המאשימה טוען כי על-פי בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.2013) (להלן: ענין **קונדוס**), מאחר ולמשיב עבר פלילי, ומאחר והתלוותה לעבירת הכניסה לישראל עבירה אחרת שהיא הפרעת שוטר, לא ניתן ליתן במשיב אמון ולשחררו לחלופת מעצר.

6. הסנגור הפנה בטיעוניו לכך שמותב זה הורה על שחרורו של המשיב במהלך מעצר הימים (אותה החלטה נהפכה בערר - עמ"י (נצ') 47788-04-17 **מדינת ישראל נ' מנאצרה** (27.4.2017)). לטענת הסנגור, בית המשפט המחוזי האריך את מעצר הימים על מנת לאפשר השלמה של פעולת חקירה מסוימת, וכי לא עולה מההחלטה בערר כי מדובר במשיב מסוכן. לטענת הסנגור, כעת, משהושלמה החקירה, יש מקום לשחרר את המשיב בתנאים, מאחר והחלטת השחרור הנזכרת של מותב זה ענתה על שאלת המסוכנות והוריתי על שחרור לשטחי האזור בהפקדה כספית בסך 2500 ₪. הסנגור הנכבד טוען, אף הוא לפי ענין **קונדוס**, כי מאחר והעבירה הנלווית של המשיב לא היתה עבירה חמורה, יש מקום לשקול חלופת מעצר.

7. לענין שחרור המשיב לחלופת מעצר למרות שיש נגדו מאסר על-תנאי בר הפעלה, הפנה הסנגור ל-עמ"ת (י-ם) 27304-04-14 **ברכאת נ' מדינת ישראל** (23.4.2014), שם החזיר בית המשפט המחוזי בירושלים את עניינו של נאשם, שהואשם בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, עבירות התפרצות, גניבה ואחזקת כלי פריצה, לבית משפט השלום לבחינת חלופת מעצר. כן הפנה הסנגור ל-עמ"י (י-ם) 55800-12-16 **מדינת ישראל נ' עואודה** (27.12.2016), בו שוחרר בשלב של הצהרת תובע, חשוד בעל הרשעות בבית המשפט הצבאי של החזקת נשק ללא רישון, שימוש בכלי יריה בגינו נדון לשלושה חודשי מאסר, התחזות, הפרעת שוטר במילוי תפקיד, שימוש במסמך מזויף וכניסה לישראל שלא כחוק.

8. עוד טען הסנגור הנכבד כי בו ביום שהוגש כתב האישום נגד המשיב והתבקש מעצרו עד לתום ההליכים, שוחרר ממעצר תושב ישראל אשר נעצר יחד עמו.

9. לפי ענין **קונדוס**, המשיב מצוי בקטגוריית ביניים בענין עבירות נלוות: מיוחסת לו עבירה נלווית, אולם לא מדובר בעבירה נלווית מהחמורות בספר חוקים, ו"היו מקרים בהם יהיה זה מוצדק להבחין בין מי שהעבירות הנוספות שביצע נועדו אך כדי 'לאפשר' את המשך שהייתו בישראל, למי שביצע עבירות נוספות בנפרד ובמנותק מעצם הכניסה הבלתי חוקית לארץ" (פס' 11). עם זאת, הפרעת השוטר בענייננו אינה קשורה אך ברצון המשיב להיוותר בישראל, אלא גם בכך שעומד מעל ראשו מאסר על-תנאי בר הפעלה.

10. הסנגור טוען כאמור כי מההחלטה בערר על החלטת מותב זה בשלב מעצר הימים לא השתמע כי המשיב מסוכן; דא עקא, בית המשפט המחוזי ציין בהחלטתו בערר כי "בית משפט קמא לא התייחס לעובדה שהמשיב הורשע בעבר בעבירה דומה" (ע' 3 ש' 27).

11. עוד אציין כי בענין **ברכאת** אליו הפנה הסנגור הנכבד, בית המשפט המחוזי בירושלים קבע כי הנאשם שם מתגורר במקום שאינו מחוץ להישג ידה של המשטרה (כ-200 מ' משכונת רמות).

12. בעובדה שהתושב ישראל אשר נתפס עם המשיב, ואשר חשוד בהעסקת שוהה בלתי חוקי, שוחרר למעצר בית, אין כדי להביא כשלעצמה לשחרורו של המשיב. מאחר ומדובר בתושב ישראל, אין מתעורר בעניינו הקושי בנוגע להבטחת ההתייבבות אשר מתעורר בעניינו של תושב האזור.

13. הגעתי למסקנה כי יש להורות על תסקיר מעצר טרם הכרעה בבקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. בענין זה ראו את בש"פ 6027/14 **ברהם נ' מדינת ישראל** (9.9.2014). באותה החלטה נמנע בית המשפט העליון (כבוד השופט **ע' פוגלמן**) מלהתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופט **א' קולה**), בה נדחה ערר על החלטתו של כבוד השופט **נ' אדרס** להורות על תסקיר מעצר. הנאשם באותה פרשה הועמד לדין בגין כניסה לישראל שלא כחוק, כאשר בעברו שלוש הרשעות קודמות בעבירה זו, וכן בעבירות של הפרעת שוטר למילוי תפקידו. בהחלטה בערר בבית המשפט המחוזי באותה פרשה (עמ"ת 11205-09-14 **ברהם (עציר) נ' משטרה לשכת תביעות נצרת** (4.9.2014) צוין בנוסף כי לחובת הנאשם באותה פרשה עמד עונש מאסר על-תנאי בר הפעלה (פרוטוקול ע' 2 ש' 21-22). נסיבות ענין **ברהם** - דומות לעניינו. מר ברהם הועמד לדין בכתב האישום מושא הבקשה למעצר עד תום ההליכים נגדו אך בכניסה לישראל שלא כחוק, ואילו בעניינו מדובר בנוסף בעבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו. בעברו של מר ברהם היו שלוש הרשעות קודמות לרבות הפרעת שוטר, ואילו בעניינו מדובר בהרשעה קודמת אחת, בכניסה לישראל בלבד. הנסיבה בענין מאסר-על תנאי בר הפעלה התקיימה לגבי מר ברהם ומתקיימת גם בעניינו של המשיב שבפני.

14. לאור האמור לעיל, הנני דוחה את הדיון בבקשה ליום 4.6.2017 בשעה 8:30, על מנת שיוכן תסקיר מעצר. **שירות המבחן יכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב יגישו עד יום 1.6.2017.**

15. המשיב יובא לדין באמצעות שב"ס.

16. המזכירות תמציא העתק החלטה זו לידי שירות המבחן.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ז, 04 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט